

[Elisabeth Bruun Olesen]

ville forlænge overenskomsten i to dage, så man kunne få det nødberedskab op at stå, som er regeringens eneste argumentation for overhovedet at gribe ind. Men, nej, Falckredderne skulle have en overenskomst, de ikke ville have. Det var det, det handlede om.

Jeg synes, det ulykkelige i den situation, vi står i, er, at man har en udvikling, der går i den retning, at hvis nogle grupper på arbejdsmarkedet ikke er enige med de store grupperinger på arbejdsmarkedet, griber regeringen pr. automatik ind på et eller andet tidspunkt. Jeg kommer næsten til at tænke på det grønlandske aftalenævn. Det er fuldkommen den samme mekanik; dér siger man hver eneste gang, at det også er en forfærdelig situation, og at man principielt er imod den, men at man alligevel må gribe ind. Det er den grammofon, der lyder igen og igen, og det er den, der har lydt igen og igen i dag. Den bliver altså ikke rigtigere af at blive gentaget.

Lad os få nogle kendsgerninger på bordet om, hvad finansministeren har gjort.

Vi blev også spurgt, om vi mente, at PROSA skulle have en meget høj løn. Det var jeg slet ikke inde på; jeg præciserede, at det ikke drejede sig om et lavtlønsområde. Samtidig sagde jeg, at hvis man vil beholde en edb-viden i den offentlige sektor, er det nødvendigt med højere lønninger til folk, der arbejder med edb i den offentlige sektor, for ellers går den viden, edb-folkene har, ud af den offentlige sektor, og så bliver man nødt til at købe den for mange flere penge i den private sektor. Arbejdsministeren glemte fuldkommen at besvare, hvad man egentlig vil gøre ved det.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Det har været nogle ganske interessante indlæg her i anden ombæring, for nu synes der at være en klar konstatering ikke alene af, at der er et meget bredt flertal for indgrebet, men også at samtlige Folketingets partier mener, at PROSA ikke skal have mere i løn end det, der er foreslået i regeringens lovforslag. Jeg synes, det er en nyttig konstatering også for PROSAs medlemmer ude omkring, at de, der altså vil stemme imod lovforslaget, ikke siger, at PROSA skulle have mere i løn end det, der ligger i lovforslaget.

Dernæst må jeg sige, nu, hvor vi er ved at uddele karakterer, at hr. Kaj Poulsen har en

ganske festlig måde at undlade at svare på væsentlige spørgsmål på. For hr. Kaj Poulsen stod op med et festligt indlæg og glemte helt at tage stilling til det spørgsmål, jeg stillede, nemlig om forholdet mellem Socialdemokratiets arbejdsmarkedspolitik, der fører til, at man sammen med regeringen og andre har standset lægekonflikt, Falckkonflikt og nu PROSA-konflikt, og så den holdning, SF og VS har. Det var det spørgsmål, jeg stillede. Og selv om hr. Kaj Poulsen har en festlig måde at undvige på, gentager jeg det, fordi jeg synes, det kunne være ganske nyttigt at vide lidt om dette forhold mellem de to partigrupper.

Og så må man sige, at hr. Kaj Poulsen næsten kom til at lyde, som om han mente, vi skulle have grebet ind før. Men hr. Kaj Poulsen har tilsyneladende overset, hvad der står både i min fremsættelsestale og i det bilag, som var fremsendt for statsministerens udtalelser fredag den 14. august. Der stod nemlig ikke, at der er administrativt kaos, men der stod, at en konflikt, der går ud over 1. september, vil medføre en række konsekvenser. Det var et citat fra bilaget. Og i min fremsættelsestale står der, at der er ved at blive administrativt kaos.

Det, vi har gjort, er altså, at vi har ventet så længe som overhovedet muligt, fordi vi gerne vil have resultater gennem frie forhandlinger, men på et tidspunkt, hvor vi kan se, at disse resultater ikke kommer, og før vi er ude i kaos, griber vi altså ind, sådan at vi undgår kaos og sikrer, at statsadministrationen kan fungere.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Nu må man jo sige, at arbejdsministeren næsten blev overkvik. Jeg sagde ikke, at VS støttede dette indgreb, og at vi støttede lønnens størrelse i indgrebet. Jeg påpegede, samtidig med at jeg sagde, at PROSA ikke er en lavtlønsgruppe, rent faktisk, at det offentlige nødvendigvis må give en løn, der er så stor, at der ikke sker en personaleflugt, og det er en umulighed at have en offentlig sektor, der betaler op til 54.000 kr. mindre end den private.

Arbejdsministeren har stadig ikke svaret på, hvad man vil gøre ved den offentlige sektor, der snart står uden nogen som helst vi-